

Motion till riksdagen

1987/88:Sk502

av andre vice talman Karl Erik Eriksson (fp)

om rätten att använda utlandsregistrerad bil

I en motion till 1983/84 års riksmöte föreslog jag en översyn av bestämmelserna för användning av utlandsregistrerad bil.

Motionen behandlades välvilligt och skatteutskottet ansåg det motiverat att undersöka möjligheterna att lätta på bestämmelserna om vägtrafikbeskattning i syfte att underlätta rörligheten över gränserna. På utskottets förslag gav riksdagen regeringen i uppdrag att uppmärksamma frågan och att man skulle aktualisera frågan på det nordiska planet (SkU 1983/84:29, rskr. 199).

Vid ett möte den 6 mars 1986 beslutade de nordiska finansministrarna att tillsätta en arbetsgrupp med uppgift att utreda frågan om tillfällig tullfrihet vid användandet av bilar i de nordiska länderna.

Arbetsgruppen konstaterade att skattenivån på bilar skiljer sig åt i de olika länderna. Sålunda har Sverige en lägre beskattning än de övriga länderna. Gruppen ansåg att så länge skillnaderna i skatte- och avgiftsuttag är så stora, saknas förutsättningarna för att införa gemensamma nordiska regler som tillåter att ett fordon som är registrerat och beskattat i ett land används "skattefritt" i ett annat land av personer som är bosatta i det sistnämnda landet. En sådan ändring av bestämmelserna menade gruppen skulle leda till att personer bosatta i Danmark, Finland och Norge skulle ha ett stort intresse av att köpa och registrera sin bil i Sverige men använda den i det egna landet.

Gruppen diskuterade också ett förslag till utvidgad användning av utländska bilar som väcktes från svensk sida. Förslaget innebar att en person som är bosatt i ett nordiskt land och som arbetar i ett annat nordiskt land skulle få tillåtelse att köra sin utlandsregistrerade bil från gränsen till bostaden och vice versa men annars inte få använda den i hemlandet. En sådan ordning tillämpas i Sverige.

Varken Danmark, Finland eller Norge kunde dock ställa upp på ett sådant förslag. Man menade att också en sådan begränsad ändring skulle leda till ett ökande intresse av att köpa bil i Sverige – eller något annat land med låg beskattning – och försök att slippa undan hemlandets beskattning. Vidare ansågs möjligheterna att kontrollera att bilen bara används mellan gränsen och bostaden och tillbaka som mycket dåliga.

Den motion jag väckte och som svenska riksdagen ansåg så motiverad att man ger regeringen i uppdrag att aktualisera frågan på det nordiska planet har således inte rönt förståelse hos den nordiska arbetsgruppen.

I motionen 1984 har jag pekat på ett praktiskt exempel där de nuvarande bestämmelserna är till mycket stort hinder i verksamheten. Det gällde företaget Morokulien AB som ägs av en svensk medborgare och en norsk medborgare.

Företaget som bedriver matservering, bensinstation och turistinformation äger en svenskregistrerad bil och en norskregistrerad bil. Enligt gällande bestämmelser får en medborgare i ett land inte köra bil som är registrerad i det andra landet. För de två ägarna till Morokulien AB innebär dessa bestämmelser mycket besvärande hinder i rörelsen. De är beroende av att fritt med de båda bilarna kunna utföra transporter och sköta firmans kontakter på båda sidor gränsen när det gäller serveringsuppdrag och turism.

AB Morokulien med 25 anställda är inte de enda som är drabbade av de för gränsbefolkningen besvärliga – och för dem i många fall obegripliga – bestämmelserna. I en riksdagsdebatt har jag nämnt ett annat exempel då en pastor Odd Bekkholt hyrde en svensk tjänstebil för sina resor i Sverige. Han fick dock inte använda sin bil de 8 km på norska sidan gränsen till sin bostad i Örje i Norge. Hustrun fick skjutsa honom, och hämta honom, vid gränsen med deras norskregistrerade bil.

Många sådana exempel finns där människor i gränstrakterna upplever de nuvarande bestämmelserna som mycket besvärande och svårförståeliga.

Enligt min mening borde det vara möjligt att gränspor erhåller någon form av dispens från gällande tullbestämmelser. I de flesta fall är gränsbefolkningen personligt kända av tullens personal. Någon form av enkel anmälan borde gå att införa så att en smidig lösning kan ske för företag och enskilda som verkar och bor i gränsområdena. En sådan anmälan skulle kunna gälla viss tid av året och sedan ges möjlighet till förnyelse.

Hemställen

Med hänvisning till ovanstående hemställer jag

att riksdagen hos regeringen begär en översyn av gällande bestämmelser i syfte att undanta medborgare i gränstrakterna från förbudet att i det egna landet använda bil som är registrerad i grannlandet.

Stockholm den 13 januari 1988

Karl Erik Eriksson (fp)